

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 13C/31/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112205804
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2112205804.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Katarínou Batisovou v právnej veci navrhovateľa: R. W., I. XX.X.XXXX, Z. Q.T. XX, G., proti odporcom: 1/ V. W., I. XX.X.XXXX, Z. B. I. XXXX/XX, Z. N., 2/ S. W., I. XX.X.XXXX, Z. T. XXXX/X, G., 3/ F. W., I. X.X.XXXX, Z. B. I.W. XXXX/XX, Z. N. a 4/ V. N., I. XX.X.XXXX, Z. B. I.W. XXXX/XX, Z. N., všetci zast. JUDr. Barborou Šrutekovou, advokátkou, Hlavná 44, Trnava, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietla.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcom 1 až 4 náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 583,60 Eur k rukám právneho zástupcu odporcov do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.3.2012 v spojení s opraveným návrhom zo dňa 26.11.2012 domáhal, aby súd určil, že navrhovateľ je vlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území Z. N., zapísanej na LV číslo XXX, Spáva katastra G., okres G., obec Z. N., katastrálne územie Z. N., na parc. č. 817, súpisné číslo 6825, charakteristika stavby kravín a nehnuteľnosti zapísanej na LV číslo XXX, Spáva katastra G., okres G., obec Z. N., katastrálne územie Z. N., na parc. č. 810, súpisné číslo 6818, charakteristika stavby ošipáreň a trovy konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 15.12.1997 uzatvoril s Poľnohospodárskym družstvom Trnava Zmluvu o ekonomickom nájme nebytových priestorov nachádzajúcich sa v Z. N.. Dňa 29.12.2000 požiadal o ukončenie ekonomického nájmu a o odkúpenie predmetných priestorov. V roku 1997 sa syn navrhovateľa vrátil (odporca 1) zo základnej vojenskej služby domov. Skúšal podnikáť, avšak sa mu nedarilo. Navrhovateľ v domnení, že nehnuteľnosť bude jeho, keď zaplatí kúpnu cenu, uhradil cenu za nehnuteľnosť vo výške 270 000 Sk. Poľnohospodárske družstvo Trnava túto nehnuteľnosť predalo na odporcu 1 Kúpnu zmluvou dňa 2.6.2000. Nikto ho v tom čase neupozornil, že kúpená nehnuteľnosť nie je jeho. Stále sa domnieval, že vlastníkom je ten kto „platí“. Odporca 1 kúpnu cenu nezaplatil. Dňa 19.7.2000 navrhovateľ uhradil kúpnu cenu vo výške 325 000 Sk za nehnuteľnosť zapísanú na LV číslo XXX, vedenom Správou katastra G., okres G., obec Z. N., katastrálne územie Z. N., na parc. č. 810, súpisné číslo 6818, charakteristika stavby ošipáreň. Zdôraznil, že rodinné vzťahy boli pre neho najdôležitejším v živote a nikdy ho nenapadlo, že jeho viera v to, že kupuje nehnuteľnosti pre seba a jeho dobromyseľnosť bude zneužitá zo strany najbližších. V domnienke, že nehnuteľnosti sú jeho, začal v roku 2006 ich prerábať a investoval do prerábania všetky ušetrené peniaze. Zo strany odporcov 1 a 2 išlo o nedovolený nátlak na navrhovateľa s cieľom dať súhlas na uzatvorenie kúpnych zmlúv a zaplatiť za nich kúpnu cenu. Navrhovateľ mal zdanlivo prejavíť vôľu odpredať nehnuteľnosti odporcom 1 a 2, mal však od začiatku za to, že nehnuteľnosti budú jeho tak ako mu to deti prisľúbili. Poukázal na to, že pri uzatváraní zmlúv chýbal z jeho strany dostatok vôle resp. jeho vôľa byť vlastníkom bola interpretovaná

inak a preto považuje zmluvu zo dňa 2.6.2000 a zmluvu zo dňa 19.7.2000 za absolútne neplatné. Tiež uviedol, že vôľa dať súhlas k uzatvoreniu kúpnych zmlúv v prospech detí (odporcu 1 a 2) a nevedomosť o právnych následkoch takto prejavenej vôle neboli v čase odkúpenia nehnuteľností v náležitej zhode. O právnych následkoch uzatvorenia kúpnych zmlúv nevedel a takéto následky nevedel ani predpokladať. Mal za to, že v tomto prípade išlo o simulovaný právny úkon. Podľa názoru navrhovateľa tiež absentovala vážnosť vôle a nedostatok vážnosti vôle je vadou, ktorej následkom je absolútne neplatný právny úkon. Súhlas s uzatvorením zmlúv dal v dôsledku omylu, ktorý mal spočívať v nesprávnej predstave o právnych následkoch, ktoré nastali v súvislosti s uzatvorením zmlúv.

K návrhu pripojil Zmluvu o ekonomickom prenájme nebytových priestorov uzatvorenú medzi Poľnohospodárskym družstvom Trnava a navrhovateľom zo dňa 15.12.1997, žiadosť o ukončenie ekonomického prenájmu objektu kravína zo dňa 30.12.2000, kúpnu zmluvu uzavretú medzi Poľnohospodárskym družstvom Trnava ako predávajúcim a odporcom 1 ako kupujúcim zo dňa 2.6.2000 a kúpnu zmluvu uzavretú medzi Poľnohospodárskym družstvom Trnava ako predávajúcim a odporkyňou 2 ako kupujúcou zo dňa 19.7.2000.

Z vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 9.5.2013 vyplýva, že spochybnil zaplatenie kúpnych cien odporcami. Dôvodom ukončenia ekonomického prenájmu bola skutočnosť, že nájomca objekt odkúpil dňa 12.6.2000 na základe kúpnej zmluvy do osobného vlastníctva na syna V. W.. Pripojil záznam o odovzdaní objektu horná ošipáreň zo dňa 9.4.2001, výpis z vkladnej knižky, žiadosť o ukončenie ekonomického prenájmu objektu kravína zo dňa 30.12.2000 a príjmový pokladničný doklad zo dňa 5.10.2000.

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 3.12.2012, č.k. 13C/31/2012-52 pripustil, aby do konania vstúpili na strane odporcov 1 a 2 odporcovia 3 a 4, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 21.2.2013.

K návrhu navrhovateľky sa písomne vyjadrili odporcovia podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.4.2013, v ktorom uviedli, že tvrdenia navrhovateľa uvedené v návrhu sa nezakladajú na pravde. Vzhľadom na obligatórnu písomnú formu kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľností nie je sporné, kto bol v danom prípade kupujúcim, boli to odporcovia 1 a 2. Podľa ich názoru nemôže uspieť argumentácia, žeby sa navrhovateľ mohol považovať za vlastníka, nakoľko podľa jeho názoru zaplatil kúpnu cenu. Poukázali na to, že neznalosť zákona neospravedlňuje. Popreli, žeby to bol navrhovateľ, ktorý by platil kúpnu cenu. Navrhli návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať im náhradu trov konania.

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 20.6.2013, č.k. 13C/31/2012 - 85 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 31.1.2014, č.k. 11Co/333/2013 - 97 prerušil predmetné súdne konanie do právoplatného skončenia vo veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 27Ps/3/2013, nakoľko v naposledy uvedenom konaní sa posudzovalo, či má navrhovateľ procesnú spôsobilosť a súd je v zmysle § 135 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku viazaný rozhodnutím o osobnom stave.

Súd potom ďalej pokračoval v konaní po právoplatnosti rozhodnutia v konaní vedenom pod sp. zn. 27Ps/3/2013, keď mal zato, že navrhovateľ má procesnú spôsobilosť. Aj keď odporcovia namietali jeho spôsobilosť byť účastníkom konania i na pojednávaní konanom 17.9.2014, podľa názoru súdu nič mu nebránilo, aby v predmetnom konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam pokračoval.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, výsluchom odporcov 1 až 4, oboznámením listinných dôkazov: kúpnu zmluvu uzavretou medzi Poľnohospodárskym družstvom Trnava ako predávajúcim a odporcom 1 ako kupujúcim zo dňa 2.6.2000, kúpnu zmluvu uzavretou medzi Poľnohospodárskym družstvom Trnava ako predávajúcim a odporkyňou 2 ako kupujúcou zo dňa 19.7.2000, výpismi z katastra nehnuteľností, katastrálne územie Z. N., LV č. XXX F. XXX, záznamom o odovzdaní objektu horná ošipáreň zo dňa 9.4.2001, žiadosťou o ukončenie ekonomického prenájmu objektu kravína zo dňa 30.12.2000, pričom zistil tento skutkový stav:

Dňa 12.6.2000 odporca 1 podpísal zmluvu ako kupujúci s predávajúcim Poľnohospodárskym družstvom Trnava, kde predmetom kúpy bola nehnuteľnosť nachádzajúca sa v kat. území Z. N., zapísaná na LV č. XXX, vydanom Okresným úradom v G., katastrálnym odborom ako kravín, postavená na parc. č. 817, súpisné číslo 6825.

Dňa 19.7.2000 odporkyňa 2 podpísala zmluvu ako kupujúca s predávajúcim Poľnohospodárskym družstvom Trnava, kde predmetom kúpy bola nehnuteľnosť nachádzajúca sa v kat. území Z. N., zapísaná na LV č. XXX, vydanom Okresným úradom v G., katastrálnym odborom ako ošipáreň, postavená na parc. č. 810, súpisné číslo 6818.

Zo žiadosti o ukončenie ekonomického prenájmu objektu kravína - odpoveď zo dňa 30.12.2000 vyplýva, že Poľnohospodárske družstvo Trnava obdržalo dňa 29.12.2000 žiadosť R. W. (navrhovateľa) týkajúcu sa skončenia prenájmu nebytových priestorov. Poľnohospodárske družstvo s tým vyslovilo súhlas, pričom ďalej uviedlo, že dôvodom ukončenia prenájmu kravína je skutočnosť, že nájomca (navrhovateľ) objekt odkúpil dňa 12.6.2000 na základe kúpnej zmluvy do osobného vlastníctva svojmu synovi V. W. (odporcovi 1).

Zo záznamu o odovzdaní objektu horná ošipáreň, parc. č. 810, súpisné č. 6818, LV č. XXX, k.ú. Z. N. zo dňa 9.4.2001 vyplýva, že za preberajúceho nového vlastníka - odporkyňu 2 konal v zastúpení R. W., otec (navrhovateľ). Tento záznam podpísal navrhovateľ za vlastníka - odporkyňu 2.

Z výsluchu navrhovateľa vyplýva, že chcel začať podnikáť so synom a preto sa v rodine dohodli, že nehnuteľnosť - kravín kúpi na syna. Potom neskôr kúpil ďalšiu budovu na dcéru S., keď ešte boli rodinou. Začali objekt prerábať, pričom prispieval počas celej prestavby. Raz na pozemku ho poslal syn vulgárne preč s tým, že tam nemá ani centimeter a vtedy začal byť ostražitý a zistil, že si deti nehnuteľnosti medzi sebou poprevádzali, keď už boli v ich rodine napäté vzťahy. Podľa jeho názoru toto všetko na neho chystali už od roku 2001, keďže právna zástupkyňa je kamarátkou odporcov.

Odporca 1 na pojednávaní konanom dňa 17.9.2014 k veci uviedol, že tvrdenie navrhovateľa, že mu požičal 400 000,- Sk nie je pravdou. Už v minulosti podával na neho trestné oznámenia a navrhovateľ trpí stratou pamäte. Odporkyňa 2 uviedla že na kúpnu cenu sa všetci súrodenci poskladali. Chceli s navrhovateľom uzatvoriť aj zmier, lebo nevedia čo chce, avšak im nič nepredložil.

Z výsluchu odporkyne 3 vyplýva, že súrodenci S. a V. boli najprv vlastníkami, avšak neskôr došlo k prevodu vlastníckeho práva aj na F. a V., pretože sa všetci súrodenci podieľali na nehnuteľnostiach.

Odporkyňa 4 súhlasila so všetkým čo ostatní odporcovia povedali.

Všetci odporcovia spoločne uviedli, že navrhovateľ vedel, že vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam nadobudli odporcovia 1 a 2 a on nemal v úmysle nadobudnúť k nim vlastnícke právo.

Z výpisu z LV č. XXX, katastrálne územie Z. N., vyplýva, že vlastníckmi nehnuteľnosti - kravín, postavenej na parc. č. 817, súpisné č. 6825 sú odporcovia 1 až 4, každý v 1.

Z výpisu z LV č. XXX, katastrálne územie Z. N., vyplýva, že vlastníckmi nehnuteľnosti - ošipáreň, postavenej na parc. č. 810, súpisné č. 6818 sú odporcovia 1 až 4, každý v 1.

Podľa § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40a Občianskeho zákonníka ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o

cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovoľá.

Podľa § 49a Občianskeho zákonníka právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútku nerobí právny úkon neplatným.

Predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je po procesnej stránke skutočnosť, že účastníci majú vecnú legitímáciu a že na určenie je naliehavý právny záujem. Vecnú legitímáciu v tomto prípade má ten, kto je účastníkom právneho vzťahu alebo práva, o ktoré v konaní ide. Naliehavý právny záujem na určenie je daný najmä tam, kde by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým alebo kde by bez tohto určenia bol ohrozené právo navrhovateľa.

Vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva podľa ktorého účastník je subjektom práva alebo povinnosti, ktoré je predmetom konania. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že niekto, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, alebo o ktorom navrhovateľ tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, nie je nositeľom hmotného oprávnenia alebo hmotnoprávnej povinnosti, o ktoré v konaní ide, pričom nedostatok vecnej legitímácie vyplýva až zo samotného konania.

Ak žalobu podá osoba, ktorá tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, ale nie je jej nositeľom, ide o nedostatok aktívnej legitímácie. Ak je žaloba podaná proti osobe, ktorá nemôže byť povinnou z právneho pomeru, ktorý je predmetom konania, ide o nedostatok pasívnej legitímácie. V týchto prípadoch ide potom o otázku vecnej či už aktívnej alebo pasívnej legitímácie.

V danej veci je potrebné podľa názoru súdu rozlišovať dva rozdielne právne vzťahy a to vzťah „zmluvný“, kde na jednej strane sú odporcovia ako kupujúci a Poľnohospodárske družstvo Trnava ako predávajúci a potom vzťah medzi otcom (navrhovateľom) a jeho deťmi (odporcami).

Navrhovateľ sa domáha určenia neplatnosti kúpnych zmlúv s tým, že bol uvedený do omylu ohľadom toho, kto bude kupujúcim, t.j. vlastníkom nehnuteľností. Keďže ale otec nebol účastníkom daných kúpnych zmlúv, nemôže sa v zmysle § 49a Občianskeho zákonníka ani domáhať z tohto dôvodu ich neplatnosti, pretože zákon vyžaduje, aby o omyle vedela, resp. tento vyvolala druhá zmluvná strana, t.j. v danom prípade predávajúci, ktorý ale v tomto smere voči navrhovateľovi nevystupoval.

Pokiaľ navrhovateľ v návrhu uvádza, že ide podľa jeho názoru o simulovaný právny úkon, treba uviesť, že pre nedostatok vôle by bol právny úkon neplatný (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Táto neplatnosť sa však môže uplatniť len vo vzťahu k obom účastníkom právneho úkonu, ak obaja vedeli o tom, že ide o simuláciu, a teda ani jeden z nich sa nemôže dovolať dôvery v urobený prejav. Navrhovateľ však účastníkom kúpnych zmlúv nebol.

Zmluva, pri uzavretí ktorej jeden z účastníkov úmyselne predstieral určitú vôľu so zámerom, aby tým vyvolal u druhého účastníka omyl alebo tým využil jeho omyl, nie je neplatná podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre nedostatok vážnej vôle (čoho sa navrhovateľ domáhal tiež v návrhu) ale podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom. Podvodné konanie jedného z účastníkov zmluvy pri jej uzavretí je dôvodom neplatnosti zmluvy podľa ustanovenia § 49a Občianskeho zákonníka, ktorého sa úspešne môže dovolať len druhý účastník zmluvy (§ 40a Občianskeho zákonníka).

Z uvedeného potom vyplýva, že navrhovateľ nie je aktívne vecne legitimovaným na podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva (či už z dôvodu absolútnej alebo relatívnej neplatnosti kúpnych zmlúv). Je zrejmé, že kúpne zmluvy predložené navrhovateľom na základe ktorých nadobudli vlastnícke právo odporca 1 a odporkyňa 2 k predmetným nehnuteľnostiam, sú platné.

Podľa názoru súdu navrhovateľ vedel, že vlastníckymi vyššie uvedených nehnuteľností sa na základe kúpnych zmlúv stanú odporcovia 1 a 2, čo jednoznačne vyplýva z jeho výsluchu vykonanom na pojednávaní ako aj z predložených listín a to najmä zo žiadosti o ukončenie ekonomického prenájmu

objektu kravína - odpoveď zo dňa 30.12.2000 (č.l. 8) a zo záznamu o odovzdaní objektu horná ošipáreň zo dňa 9.4.2001 (č.l. 73).

Pokiaľ ide o zaplatenie kúpnych cien, súd v tomto smere nevykonával dokazovanie, nakoľko táto skutočnosť pre rozhodnutie súdu je irelevantná. Pokiaľ navrhovateľ peniaze na zaplatenie kúpnej ceny odporcovi 1 a 2 požičal (resp. daroval), je na ňom akým spôsobom bude žiadať zaplatenie tejto kúpnej ceny späť, avšak nie je možné, aby sa z tohto dôvodu navrhovateľ domáhal určenia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam.

Súd zamietol návrh navrhovateľa na doplnenie dokazovania spočívajúci vo vypočutí svedkov od ktorých odporcovia 1 a 2 kupovali nehnuteľnosti, majiteľku realitnej kancelárie, ktorá realizovali prevody nehnuteľností, jeho dlhoročných priateľov L. K. a X. W., ako aj v zabezpečení listinných dôkazov o zárobkových pomeroch odporcov a ich matky. Súd nevidel význam vykonania týchto dôkazov, keďže predmetom konania bolo určenie vlastníckeho práva a teda neplatnosti kúpnych zmlúv, keď bolo zrejmé, že vykonanie týchto dôkazov je nadbytočné a v tomto konaní irelevantné.

Súd zamietol aj návrh odporcov spočívajúci v preukazovaní z čoho bola kúpna cena za nehnuteľnosti zaplatená, a to z rovnakých dôvodov ako je uvedené vyššie.

Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že odporcom, ktorí bol úspešní v konaní náhradu trov konania, ktoré spočívali v náhrade trov právneho zastúpenia (iné trovy konania im nevznikli) priznal.

Súd priznal trovy právneho zastúpenia v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ a § 13 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., a to za 3 úkony právnej služby á 30,04 Eur x počet odporcov (prevzatie veci a príprava, vyjadrenie odporcov k návrhu zo dňa 16.4.2013, návrh odporcov na prerušenie konania zo dňa 16.4.2013), 1 úkon právnej služby á 15,02 x počet odporcov za vyjadrenie odporcov zo dňa 13.8.2013 k odvolaniu navrhovateľa podľa § 13a ods. 2 písm. b/ v spojení s § 20c Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., 1 úkon právnej služby á 30,94 x počet odporcov za účasť na pojednávaní dňa 17.9.2014, 4 x režírný paušál za úkony vykonané v roku 2013 á 7,81 Eur, 1 x režírný paušál za úkon vykonaný v roku 2014 á 8,04 Eur podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky, spolu 583,60 Eur.

Súd nepriznal odporcom náhradu trov konania vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon právnej služby - vyjadrenie odporcov zo dňa 13.8.2013 k odvolaniu navrhovateľa, ale len vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny v zmysle § 13a ods. 2 písm. b/ Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. účinnej v čase vykonania úkonu, nakoľko podľa súdu išlo o vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu, ktoré nebolo rozhodnutím vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.